

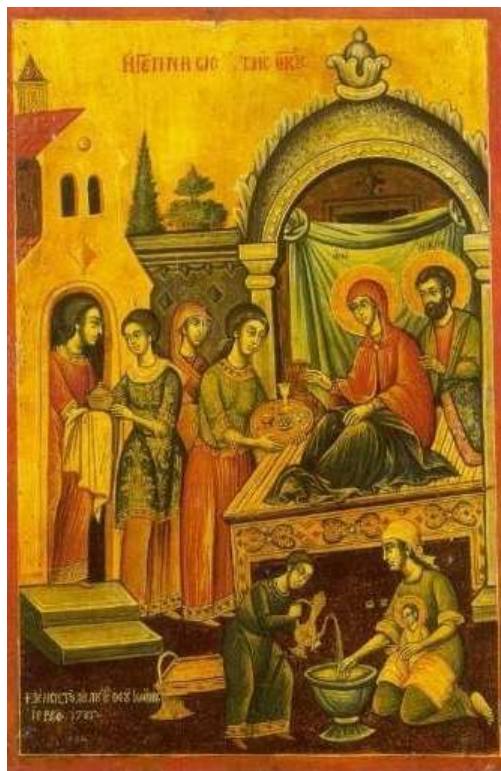
EDZLÉNYI IKON

Az Edzlenyi Görögkatolikus
Egyházközség Hírlapja

I.évf. 4. szám

DICSŐSÉG JÉZUS KRISZTUSNAK! – DICSŐSÉG MINDÖRÖKKÉ!

A kezdet kegyelme

Szeptember 1-én kezdődik az új egyházi év, amikor ismét megnyílik előttünk az üdvösségtörténet kegyelemmel gazdag útja. Reményeink szerint megéljük karácsonykor a megajándékozottság választ kívánó érzését, buzgón hallgatjuk az Isten országát hirdető Krisztust, tanúi leszünk értünk vállalt halálának és dicsőséges feltámadásának. Találkozunk a szentjeinkkel, akik példájukkal ébren tartják a lelkiismeretünket... Mennyi remény és várákozás van a kezdetben, s Jézus mellett mindezek soha nem hiábavalóságok! Történelmi jelentőségű, hogy az új tanévet a városunk gimnáziuma és I. számú általános iskolája Szent János Gimnázium és Szakképző Iskola, valamint Szent Miklós Kéttannyelvű Általános Iskola néven az egyházunk fenntartásában kezdi meg.

Nagy kihívás ez számunkra, hogy az ifjúság nevelése és oktatása méltó legyen a bennünket küldő Krisztushoz. Együttműködünk az Istennel, s bízunk abban a kegyelemben, amely a gyengéket erősekké teszi.

Néhány nap múlva ünnepeljük az Istenszülő születését, aki második Évaként új kezdetet jelent, mert az első emberpárral szemben igent mond az Isten akaratára. Alkalom ez mindnyájunknak, hogy átérezzük Isten irántunk való hűségét, de azt is, hogy az ember számára minden perc lehet az új kezdeté, amikor elindul az üdvösség útján.

A kezdet nyitottságot kíván tőlünk, hogy az Isten ajándékát be tudjuk fogadni. Várja tőlünk a bizalmat, mert az olyan a feladatoknak, mint az elvetett magnak a jó talaj. Igényli a reményt, hogy az elérendő cél minden nehézségen átragyogva megerősítse az úton lévőket!

Marincsák László
parókus

Szeretettel köszöntöm a kedves edelényieket!

Kovács Lajos vagyok, nagy örömömre püspök atya megbízásából 2011. szeptember 1-től az edelényi Szent Miklós Általános Iskola és Szent János Gimnázium iskolalelkésze lehetek. Szatmárban, Mátészalkán születtem, feleségem Balla Katalin pedig az erdélyi magyarság központjában, Székelyudvarhelyen. 2003-ban szenteltek pappá, majd két évet voltam „egyházi őrizetben” káplán, Máriapócscon. Nagyon szerettem ezeket a felhőtlen éveket, mert csak a hitoktatás és a máriapócsiak pasztorálása volt a feladatomban. A sok pócsi lelki élmény és öröm mellé kaptuk még Áron fiúnkat, aki itt volt az általunk szervezett élő betlehemes játékon a kis Jézuska, ami kitörölhetetlen emlék maradt számunkra. Itt nagyon megszerettem a dolgos falusi embereket, sok szeretetet tudnak adni, és milyen hálások, amikor mi is tudunk viszont nyújtani ebből a szeretetből. Ezek a felhőtlen évek elmúltak, elhordta őket a pócsi homok, melynek sercegését mintha ma is érezném a fogaim között.

2005. szeptember 1-vel Keresztes Szilárd püspök atya megbízott a szirmabesenyői szervező lelkészi feladatokkal, azaz parókiaépítéssel. „Majd csak kiderül”, mondogattam sokat nejemnek, amikor úgy tűnt, nehéz az építkezés. A besenyőiek kitartása, áldozata, és persze sok más jótékony segítséggel mégis felépült, úgyhogy a templom mellett mára egy szép parókiát is láthatunk. Itt elsősorban a kis gyerekek és családok összefogásával próbáltam a templom utánpótlását, és az idős korosztály túlsúlyát kompenzálni.

Mivel 2006. március 5-én, nagy szemű hópelyhes időjárásban megszülettek az ikrek, Bálint és Botond, így nagy izgalommal költöztünk be immáron három gyermekkel a frissen épített parókiára 2008-ban. 2010-ben óvodalelkészi feladatokat is kaptam püspök atyától, ami azért is nagy öröm volt, mert a fiaim a Szent Miklós Kórházi Óvoda tagjai lehettek, ahol nagyon sok mondókát, szép éneket tanultak ez idő alatt.

Papi jelmondatom Ez 34,16: *„Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszavezetem, a sebesültet bekötözgetem, a gyengét megerősítem, a hízottat és erőt megoltalmazom, és igazságosan legeltetem őket”* Amikor ezt választottam, azt tűztem ki célul, hogy egyrészt szeretnék mindenkit elérni, kicsit és nagyot, fiatalot és öreget. Szeretnék mindenkit, ha lehet, megszólítani, személyválogatás nélkül. Krisztus üzenete ugyanaz ma és mindörökké. Másrészt szeretnék igazságos lenni. Nem szeretem a pártoskodást, a klikkesedést, úgy gondolom az evangélium minden rendű és rangú embernek ugyanazt kell, hogy jelentse. Ez egy eszmény, egy messiási állapot, de törekedhetünk rá, és ha törekszünk, teljesítettük a küldetést. A magvető bátorságával hirdetni az evangéliumot.

Szeretnék jó papja lenni az egyházi kézbe vett intézményeknek. Hálásan köszönöm az edelényi híveknek azt a sok segítséget, amellyel a költözés nehézségeiben mellettünk álltak. Köszönöm Marincsák László atyának, hogy bemutatkozhattam az Egyházközségben is, és segít a hitoktatás nehéz feladatainak ellátásában.

Kovács Lajos
iskolalelkész

Dicsőség Jézus Krisztusnak!

Nevem Flaskó Attiláné. Tizenöt éve dolgozom Edelényben, a középiskolában. Férfjammal, két fiammal és szüleimmel a nyékládházi görögkatolikus egyházközösség tagjai vagyunk, jómagam immár tíz éve igyekszem kántorként segíteni kis közösségünket. Főtisztelendő Püspök Atya megtisztelő bizalmát, mellyel a Szent János Görögkatolikus Gimnázium és Szakképző Iskola vezetésével bízott meg, felelőségnek és egyben lehetőségnek tartom. Tanúja voltam az elmúlt időszak iskolánkat érintő változásainak, s úgy érzem, hogy intézményünk végre révbe ért, s az egyház kezében - a legjobb helyre került. Lehetőséget kaptunk a megújulásra, a ránk bízott fiatalok kiegyensúlyozott és teljes fejlesztésére, mely nem kizárólag a szellemi javak átadását célozza, hanem az erkölcsi, érzelmi, fizikai, intellektuális és esztétikai fejlődését is szem előtt tartja. Olyan intézmény felépítését tartom szükségesnek, ahol a személyes törődés mindenki számára érezhető, ahol gyermekeinkért a szülő és a pedagógus közös erővel indul a tanévnek, ahol hisznek az emberben, elismerik és tisztelik, igazságosan bánnak vele. Ahol a közös tanulás, a sport, a művészetek, a szeretetszolgálat által mindenki megtalálja a közösséget társaival. Ahol fiataljaink érzik, hogy kollégáimmal és szüleikkel együtt mellettük állunk. Közös erővel bátorítjuk őket, hogy szellemileg felkészült, hívő emberré váljanak, akik elkötelezettek a szeretet, a béke, az igazságosság szolgálatában, mind kis közösségeik, mind a nemzet javára. Kezdődő munkánkhoz mindnyájuk imádságát kérem!

Szeretettel és köszönettel: Flaskó Attiláné

Nyílt levél!

Kedves Testvérek!

„...a keresztény pedagógiának célja az, hogy a természetes emberi képességeket, a test és a lélek, az értelem és akarat minden erőit kifejlessze, de ugyanakkor felemelje az embert egy természetfölötti, magasabb rendű létbe, a pusztán természetes embert az istenfiúság kegyelmi világába.” Márton Áron, Erdély nagy püspökének szavaival, tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket, a Szent Miklós Görögkatolikus Kéttannyelvű Általános Iskola igazgatójaként. Úgy érzem, hogy 28 év pedagógus pályafutásom legszebb, egyben legfelelősségteljesebb feladatát bízta rám Atanáz püspök atya, amikor kinevezett az intézmény vezetőjének.

Tanítóként Sajóládon kezdtem pályafutásomat 1983-ban, ahol az iskolának és a katolikus templomnak közös volt a kertje. Hiszem, hogy ez sem volt véletlen...

Itt ismertem meg feleségem, aki óvodapedagógusként dolgozik. A jó Isten egy fiúgyermekkel áldotta meg házasságunkat, aki ez évben végzett a Miskolci Egyetem, történész-régészasszisztens alapszakán.

1986-ban kerültem a szomszéd „vár” Sajószentpéter Hunyadi Mátyásról elnevezett iskolájába, ahol tanítóként, testnevelő tanárként, majd igazgatóként, 23 évig végeztem szolgálatomat. Hat évvel ezelőtt, iskolánk közvetlen szomszédot kapott. Mellettünk, szinte

testvéri közelségben épült fel a görögkatolikus templom. Többször tartottunk közös programot, volt, amikor mi mentünk koncertet hallgatni, s volt, hogy intézményünk adott színteret a körzeti hittanversenynek.

2009-ben lehetőségem nyílt regionális szinten bepillantani a közoktatás rendszerébe. A Borsod Megyei Pedagógiai Intézetben két éven keresztül három megye leginnovatívabb intézményeit kísértük figyelemmel. Remélem, hogy az itt megszerzett tapasztalataimat jól fogom tudni hasznosítani mostani megbízatásom során.

Munkámban számítok minden segítőkész testvérünkre, akik iránymutatásukkal, cselekedeteikkel készek segíteni gyermekeink útját az üdvösség felé. Mert Isten kegyelméből ledőltek a falak, amelyek elválasztották a templomot az iskolától. Immár közösen, erőinket összpontosítva valósíthatjuk meg szent feladatunkat.

Isten segítségével bízva, testvéri szeretettel imáikba ajánlva magamat és iskoláinkat.

Edelény, 2011. aug. 31.

Barta József
igazgató

IFJÚSÁGI ROVAT

Beszámoló az első KEFIT-es zarándokltról

„Uram, mutasd meg nekem útjaidat, taníts meg ösvényeidre!” - avagy gyalogolni még akkor is jó, ha a végére nagyon elfárad az ember.

Menjünk Máriapócsra vetődött fel korábban az ötlet. Menjünk gyalog – vittük tovább a gondolatot. A gondolat megvalósítása 2011. július 23-ára, szombatra esett, egy nappal az Illés-napi búcsú előtt. Nyíregyházáról indulva Napkoron keresztül majd utána rátérve a Mária-útra jutottunk el Máriapócsra, Égi Anyánkhöz. A messzebről jövők már pénteken megérkeztek Nyíregyházára ahol egy jó hangulatú és kötetlen beszélgetéssel töltöttük el a késő délutánt és a kora estét. És persze pizzázással – ami már lassan alaptartozéka lesz a KEFIT-nek. Az első KEFIT zarándokalt propagálása/hirdetése kifejezetten jól sikerült. A figyelem felkeltés – *„Siessünk buzgón az Istenszülőhöz...”* – nem csak az interneten volt olvasható hanem már hangot is adott neki a főszervezőnk Ibi a Mária és a Szent István rádiókban. A tv innen már csak egy lépés. Szombat reggel szép számú fiatal – köztük jó pár „új” ember – jelent meg a Nyíregyházi Belvárosi Görögkatolikus templom előtt reggel 6 órakor. Indulás előtt a templomban kértük az egek Urát hogy zarándokutunkat szerencsésen megkezdjük, és minden akadály nélkül bevégezzük. Elindultuk az ébredő városon keresztül.

Elindultunk

Mindenki vitte a maga kis csomagját a vállán, és a maga kisebb vagy nagyobb keresztjét lelkében. Mellette pedig ott volt az a szándék, kérelem, vagy hálaadás amiért ezt a zarándoklatot felajánlottuk. Makai László atya volt a lelki vezetőnk, útközben bárki fordulhatott hozzá a gondjával. Volt egy közös szándék is – egy társunkért imádkoztunk – aki pénteken került kórházba és reggel nagyon aggasztó hírek érkeztek állapota felől. Ahogy elindultunk a városon keresztül nem egy meglepő tekintettel találkoztuk. Kik ezek? Hova mennek ilyenkor? Többek közt ezeket lehetet leolvasni az arcokról. De mi nem törődtünk ezzel mentünk kitűzött célunk felé.

Az első célunk Napkor volt, ahol is Márku László paróchus atya gondoskodott a fogadtatásunkról. Lelki és testi értelemben egyaránt. Harangszóval fogadtak minket a templom előtt. A templomba betérve egy rövid lelki felfrissülés után a parókia „zarándoktermében” pihentünk meg. Gyümölcs, pogácsa, víz és persze kávé várt minket az asztalon. A szíves vendéglátást ezúttal is nagyon szépen köszönjük! Harangszóval érkeztünk és harangszóval mentünk tovább, immár a Mária-úton. Az út melletti keresztelnél megállva egy-egy rövid fohász erejéig mindig egy adott szándékért mondtuk imáinkat.

„Ma Mária-kép minden durva lábnyom.” - juthattak eszünkbe Ady Endre sorai miközben a poros úton haladtunk kitzűött célunk felé. S miközben mentünk elmerülhettünk gondolatainkban, megbeszélhettük gondjainkat, örömeinket egymással vagy ha épp úgy gondoltuk akkor fordulhattunk KEFIT-es Laci atyánkhoz is. Délutánra lassan de biztosan célunkhoz értünk. Utunk természetesen a templomba vezetett hogy köszöntsük Égi Édesanyánkat és hálát adjunk azért hogy épségben és szerencsésen megérkeztünk.

Útközben

És hálát adjunk azért is hogy az időjárás is megfelelő, mondhatni zarándoklathoz való volt. Ezután elfoglaltuk szállásunkat ami ezúttal nem a

Megérkeztünk

zarándokházban volt, hanem egy másik szálláshelyen ezúton is köszönet érte egy jó szándékú testvérünknek. A testi felfrissülés után Szent Liturgián és Vecsernyén vettünk részt. Majd este Paraklisz utána Akatisztosz és körmenet zárta a napot. Azaz hogy csak zárta volna mert a csapat azon része akik maradtak a vasárnapi Illés-napi búcsúra ismét kötetlen beszélgetésbe kezdett amely kissé elhúzódott. Ennek ellenére a délelőtti Püspöki Szent Liturgián csupa vidám és mosolygós arcú KEFIT-es volt jelen. A Szent Liturgia után elköszöntünk az Égi Édesanyánktól, megköszöntük szállásadónknak a nagylelkűségét. S miután elbúcsúztunk egymástól ki-ki hazafelé indult. Azzal, hogy szeptember 2-3-4-én ismét találkozunk Máriapócson. A zarándoklat „hirdetésében” ez a sor is szerepelt : Jöhetsz kikapcsolódás vagy lelki feltöltődés céljából, felajánlásból vagy hálaadásból. Én azt hiszem mindenki megtalálta ezirányú számítását, célját. Öröm látni hogy ez a csapat egyre jobban összecsiszolódik, és aki először csöppen a KEFIT-be az sem érzi magát idegennek. Egy kicsit megint formálódtunk, vagy akár formáltuk is egymást és ismét erőt merítettünk a mindennapokhoz.

Minyóczki Csaba

Ifjúsági gyalogos zarándoklat Kölcsé-Máriapócs

2011. augusztus 8-án Kölcséről indult el a gyalogos zarándoklat Máriapócs felé, amelyen az egész országból több mint 500-an vettünk részt. Hála a Jóistennek az idő kegyes volt hozzánk, mert amíg éjszakánként felhős szakadás is volt, addig a nappalok szép időben, fiatalos lelkülettel, az előző esti vecsernyékkal feltöltődve teltek el. Fülöp Püspök Atya minden napos jelenléte mindannyiunk számára nagy örömet jelentett, de a szerdai napot, amely lelki élményekben a leggazdagabb volt, teljes egészében velünk töltötte el. Elmélkedéseiből mindannyian sokat tanulhattunk, hiszen azok érdekesek, mély értelműek voltak, melyekből lelkileg építkezhettünk Végtelenül jól esett, amikor egy-egy faluba beérkezvén örömtől csillogó szemekkel kísérték utunkat a falubeliek, miközben mi Mária-énekeket énekeltünk és ráadásul néhol süteményekkel megrakott tálcákkal várták a fáradt elcsigázott, de mindig jókedvű

társaságot. Két település közt sem unatkoztunk: az utrenyéket általában a reggeli indulás után útközben végeztük el, utána pedig énekeltünk, vagy egymást szórakoztattuk. A legnehezebb nap talán a csütörtöki volt, amikor nemcsak nagyon hosszú távot tettük meg, de ráadásul egy része földes-homokos-sáros úton vezetett.

A nap végén azonban fürdőzéssel pihenhettük ki a nap fáradalmait Nyírbátorban, ami kárpótolt minket mindenért.

Végül pénteken energiánk maradékait összeszedve leküzdöttük a maradék kilométereket, és eljutván Máriapócsra egy Szentmisével köszöntük meg a hetet a Jóistennek.

Én először voltam ilyen zarándoklaton, személy szerint nekem nagyon tetszett, és jövőre is részt fogok venni rajta, ha a Jóisten is megsegít.

Molnár Áron

IDŐPONTVÁLTOZÁS !

Októbertől minden hónap első vasárnapján a délelőtti szentliturgia 10 óra helyett 9-kor kezdődik, amelyet Kovács Lajos iskolalelkész végez.

Mindenkit várunk szeretettel!

Mire figyelsz?

Történt egyszer, hogy egy indián sétált egy nagy amerikai városban a nem indián barátjával.

A New York-i Times Square környékén jártak. Éppen csúcsidő volt, tehát sokan nyüzsögtek az utcákon.

Az autósok nyomták a dudákat, a taxisok csikorogva fordultak be az utcasarkokon, a város zaja szinte süketítő volt. Egyszer csak megszólalt az indián: - Hallok egy tücsköt.

- Az nem lehet- mondta a barátja. - Ekkora zajban hogy lehetne meghallani egy tücsköt?

- Biztos vagyok benne. Hallottam egy tücsköt - mondta az indián

- Ez örültség- mondta újra a barátja.

Az indián viszont egy kis ideig türelmesen figyelt, majd elindult az utca másik oldalára, ahol néhány bokor nőtt.

Az ágak között tényleg megtalálta a tücsköt.

A barátja állta leasett: - Ez lehetetlen. Neked természetfölötti hallásod van.

- Nem- válaszolt a bennszülött - Az én fülem semmiben sem különbözik a tiedtől.

A dolog csak azon múlik, hogy mire figyelsz jobban.

- Ez lehetetlen, én sose hallanék meg egy tücsköt ilyen zajban.

Nem, nem lehetetlen - hitetlenkedett tovább a barátja.

- Az egész csak azon múlik, hogy mi a legfontosabb neked.

Figyelj! Bemutatom.

Az indián kivett a zsebéből néhány érmét, majd a földre ejtette azokat.

Harminc méteres körzetben minden fej megfordult, a körülöttük tolongó járókelők közül többen megtorpantak, még azok is, akik néhány lépéssel arrébb voltak már, és kíváncsian keresték szemükkel a járdán az érméket.

- Érted már - kérdezte az indián a barátját. - Ennek a pénzdarabnak a csörrenése sem hangosabb, mint egy tücsök ciripelése. A fehér emberek füle ezt mégis meghallotta. Tudod, az ember mindig azt hallja meg, amire megtanult figyelni.

REJTVÉNY

Keresd meg az elrejtett Szentírási idézetet és egészítsd ki!

I	S	Z	B	E	N	N	E	E	L	N
H	I	K	A	Z	A	D	N	I	M	E
T	A	É	R	T	E	H	O	G	Y	V
D	A	T	Á	I	F	T	T	Ö	L	E
H	O	G	Y	E	G	Y	S	Z	Ü	S
T	O	G	Á	L	I	V	A	N	E	S
Z	E	R	E	T	T	E	I	S	T	Z
S	Y	G	Ú	M	E	N	A	H	N	E

A gyermek rovat szerkesztője Ráczné Kalapos Katalin

PARÓKIA

Örömmel írhatok e hírlevél hasábjain is arról, hogy egyházközségünk lelkeszlakásának ügye szépen halad előre. A Miskolci Apostoli Exarchatus támogatásával, s közösségünk anyagi erejéből megvásároltuk az Újtemplom út 8. számú házat. Ennek a templomunkhoz való közelsége lehetővé teszi a kívánt egyházközségi élet hatékony előmozdítását.

Az épület komoly átalakításra szorul. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumtól támogatásban részesül e munka, de még így is nagy áldozatot kell kérnünk a hívektől. Köszönjük az eddigi adományokat, amelyek hűen mutatják az egyházhoz való ragaszkodást, híveinknek áldozatkészségét.

Köszönettel fogadjuk adományait
személyesen a sekrestyében, vagy a
CIB banknál vezetett 10701238-65647965-51100005 számlán

HITOKTATÁS

Nemcsak az egyházunk fenntartásába került iskolákban van hitoktatás, hanem folytatjuk azt a II. számú Általános Iskolában is, ill. szintén várjuk a városunk óvodáiba járó gyerekek katekézisre való beíratását!

EDELÉNYI IKON

Kiadja az Edelenyi Görögkatolikus Egyházközség felelős kiadó: Marincsák László parókus
www.edelenyigorogkatolikus.emeclesia.hu e-mail: gorkatedeleny@citromail.hu
nyomdai előkészítés: Minyóczki Csaba